

[Pinholt.]

tutioner. Saa vilde de ogsaa ligge og svømme. Dér har den højtærede Minister, synes jeg, absolut forsømt noget, og derfor kan den højtærede Minister ikke afvise Bebrejdelser i saa Henseende.

Saa talte den højtærede Minister om, at nu skal Teatret ind under Budgettets Tugt og Tvang. Jeg indrømmer, det er smukke Ord, men jeg tror kun, det er Ord — det maa jeg sige. Jeg har ikke den ringeste Tro paa, at det vil hjælpe det allerfjerneste hverken med Tugt eller Tvang, og naar jeg tænker paa den Tugt eller Tvang, som den højtærede Minister vil være i Stand til at underkaste det kongelige Teaters Chef, saa maa jeg tilstaa, at jeg tror ikke, det bliver til ret meget.

Det ærede Medlem Hr. Povlsen talte om Appels Forslag fra 1911 og sagde, at det var meget uheldigt. Ja, det kan godt siges, at § 6 var uheldig, men det ærede Medlem har selv siddet i en Regering, som havde den mest glimrende Anledning til at faa den ændret, men de gjorde ikke noget Forsøg derpaa, de fik stedse Revisionen skudt ud.

Det ærede Medlem Hr. Gregersen sagde: vil Tilskud udefra sige, at Radiofonien skal betale? Nej, det vil det slet ikke sige. Med „Tilskud udefra“ tænker man, hvad det ærede Medlem vel nok kunde opfatte, paa Hovedstadskommunerne, det har været sagt ofte nok. Jeg forstaaer det saadan, at det ærede Medlem gerne ligesom vil skyde os i Skoene, at vi vilde ønske, at Radiofonien skulde betale, for saa havde det ærede Medlem et Nummer mere at gaa og agitere med, men det er jo slet ikke Tilfældet, og det ved det ærede Medlem for øvrigt godt. Forholdet er det, at hvis det skulde lykkes Ministeren at faa Tilskud udefra, saa ser vi i og for sig meget gerne, at Ministeren opretholder baade Opera og Ballet paa det kongelige Teater, men vi vil have Sikkerhed for, at dette Teater ikke bliver ved at koste ubetilgede Summer, Masser af Penge, som man i Virkeligheden ikke vil yde til det Formaal. (Afbrydelse af *Niels Frederiksen*). Ja, det er vi ikke enige om endnu. Men det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen vil sikkert faa at se, at de 750 000 Kr. paa det Grundlag ikke vil slaa til. Jeg er bange for, at vi paa Tillægsbevillingsloven vil komme til at stemme for Bevilling af Penge til det kongelige Teater, som det ærede Medlem maaske til den Tid ikke vil være saa glad for. Det, jeg ønsker at opnaa, er Sikkerhed for, at man udefra vil betale, hvad Opera og Ballet vil koste.

Det ærede Medlem Hr. Bindslev, som

for Resten ikke er her nu, var meget højt oppe og talte om de vestjydske Fiskere, som man naturligvis ikke kunde regne med som ordentlige Mennesker, i alt Fald havde de ikke været i det kongelige Teater. (*Afbrydelse*: Det har han aldrig sagt!). Ja, det var Meningen med det, han sagde, og deres Repræsentanter, som var endnu ringere, kunde man heller ikke regne med. Naturligvis, naar nogen bilder sig ind, at han repræsenterer Overklassemennesker, saa er det ikke nemt at hamle op med den paa-gældende. Det ærede Medlem var, som sagt, meget højt oppe, der skulde gives ganske anderledes Penge ud, stilles store Krav o. s. v. Ja, det er let nok for det ærede Medlem at stille Krav, men det er ikke saa let at faa dem opfyldt med de finansielle Tilstande, vi har nu, og jeg maa sige, at det kongelige Teaters kulturelle Betydning er i Øjeblikket ikke nær den samme som i fordums Tid. Det er meget muligt, at der kan være nogen, der mener, at de Skuespil og de Operaer og Balletter, der opføres paa Teatret, er gode, men jeg vil sige, at den store Befolkning tidligere i langt, langt højere Grad har haft direkte Nytte og Glæde af det kongelige Teater, end den har nu, og mange vender sig fra det kongelige Teater og vil slet ikke gaa der, fordi de ikke regner med, at Teatret opfylder sin Mission paa samme Maade som tidligere, navnlig ikke i folkelig og national Henseende. Derfor tror jeg slet ikke, at det kongelige Teater har den Betydning eller vil faa den Betydning i Fremtiden, som det ærede Medlem Hr. Bindslev regnede med.

Jeg skal derfor anbefale, at man stemmer for vort Ændringsforslag. Det er et alvorligt Varsko, og det vil sætte Teatret i den Stilling, som det bør sættes i.

Undervisningsministeren (Borgbjerg):

Det var fuldkommen berettiget, hvad jeg sagde om Lovene af 1903, 1908 og 1911. J. C. Christensens Teaterlov af 1903 var midlertidig. Den gjaldt kun 5 Aar, saa hørte den op, saa forsvandt den, gik ud af Verden. I 1908 forlængede Enevold Sørensen som Kultusminister Loven for 3 Aar. I 1911 gjorde Kultusminister Appel den permanent. Det var det, jeg fremhævede. (*Pinholt*: Med en Revisionsbestemmelse). Ja, med en Revisionsbestemmelse, der betyder meget lidt. Et er en midlertidig Lov som J. C. Christensens for 5 Aar, og et andet en permanent Lov, ganske vist med en Revisionsbestemmelse. Men hvis man ikke naar til Enighed om en Revision,